

## *Писмо за тебе*

“Па, да! Леток за врбување,” е твојата прва мисла. И добро е ако си претпазлива личност. Внимателна, способна да ги проценува работите. На крајот, можеш да го прочиташ ова и едноставно да го фрлиш.

Но можеме да се сложиме дека овој и ваков наш живот бара за се сериозно да размислиме. Животот е тежок. И краток. Сакаме сигурност и љубов, исполнување, материјална сигурност... Гледаме дека слично бараат и сите останати. Разбираме дека светот има некои свои правила и систем на вредности, но исто така длабоко во себе чувствуваме дека нешто тука е многу погрешно. Како целите постојано да се изместуваат и нарушуваат, а ние безуспешно се обидуваме да ги стигнеме и да ги доведеме во ред. Ни се чини дека љубовта е на дофат на раката, а постојано ни се измолкнува. Никако да ја фатиме постојаната среќа. Како да сме во непрекинатата потрага по недофатливото. Нашето време изминува како некој да ни вклучил штоперка, а ние би сакале многу од тоа да постигнеме, распнати помеѓу желбите и можностите, интегритетот и компромисите, грижите и противречните чувства.

Дали те задоволите објаснувањата за животот кои ги нудат современите образовни системи и наука? Можеби црквите и организираните верски тела ја нудат вистинската работа? Како воопшто да знаеме што е вистина? Дали вистината е всушност релативна и секој за себе одредува што му одговара?

Светот има и религија, всушност повеќе религиски правци. Што мислите за сето тоа?

Дали Бог го создал човекот, или човекот бога?

Како настанал животот? Дали науката ја потврдува еволуцијата или создавањето?

Ако постои Бог, зошто постои зло во светот и зошто невини страдаат?

Од каде потекнуваат клучните егзистенцијални проблеми на човештвото? Зошто болест, пропаѓање, стареење, смрт?

Зошто духовниот свет е така мистериозен и сокриен?

Што ја спречува директната комуникација помеѓу Бога и човекот?

Ако Бог е еден, зошто мноштво на верски заедници? Како и зошто се манипулира со религијата?

Што е правата вистина? Како спознавањето на вистината ја открива смислата на животот? Дали постои сигурен извор на информации, и какви се фактите околу сите овие прашања?

Дали сите религии се рамноправни? Бидејќи нивните учења се меѓусебно исклучиви, како да знаеме која е валидна и објективна?

Дали Библијата е збир на митови од старите народи или нејзината порака е автентична и важна за нас денес? Што ја разликува Библијата од другите верски книги и објави? Дали таа одговара на фактите, човечкото искуство, историјата, логиката, науката, здравиот разум и совеста? Ако утврдиме дека навистина е така, зошто тогаш нејзините пораки не се универзално прифатени? Зошто тие пораки не ги промовира општеството, образовниот систем, државата?

Ќе признаеш дека овие прашања се на место и бараат конкретен одговор. Дали не ги добиваме баш затоа што овој свет се води на манипулативен начин?

Ајде тука малку да застанеме. Можеш да кажеш: А зошто воопшто би ме интересирала потрагата за некоја си таму „вистина“? Каква корист имам јас од тоа? Зар не е најдобро да се склопам во рутината на животот и да ја следам линијата на помал отпор, уживајќи колку можам во задоволствата кои се нудат?

Да. Тоа е она што веќе го правиме, зар не? Но ако навистина сакаме да ја осознаеме целта и смислата на својот живот, такви информации би требало да имаме од Творецот. Токму тука се соочуваме со основната дилема: (1) дали сме ние производ на низа случајности и сме еволуирале со милиони години до состојбата во која се наоѓаме денеска, или (2) имаме интелегентен Творец. Ако е точно ова првото, тогаш ние немаме никаква платформа ниту стандарди за вистината – сè е релативно и всушност ништо не е важно. Што мислиш ти, зборува ли сето ова што не опкружува

дека е така? Секако дека не зборува! Постојењето на информации и законитости во светот и универзумот, во сето живо и неживо, не упатува на интелигенција која стои зад сето тоа!

Ако постои Бог, тогаш тоа сè менува. Ние самите не можеме да бидеме стандард за проценка на вистината и заблудата. Мора да постои објективна вистина. Ако сме разумни, би требало најсериозно да се потрудиме околу тоа. Бидејќи директно се однесува на нашиот живот. Нашата иднина. Разбирање на нашето минато.

Од каде да почнеме? Логично би било од тоа што Творецот (Бог) го открил за себе и за нас. Поседува ли човештвото таков извор на информации? Да! Таа составена објава се наоѓа во книгата која ја познаваме како Свето Писмо или Библија. Најважниот доказ дека Библијата е Божја Реч, покрај точноста на Библијата (докази од ракописите) и историјата (археолошки наоди), го претставува доказот за вдахновеност. Тоа што е краен доказ дека Библијата е апсолутна, вдахновена вистина се наоѓа во нејзините натприродни докази, вклучувајќи ги и пророштвата.

Сите библиски писатели тврделе дека пораките кои ги пренесувале доаѓаат од Бога, како Негова вдахновена реч (види 2. Самуелова 23:2; 24:11, 12; 2. Кралеви 20:4-6; 2. Дневник 24:20; 2. Тимотеј 3:16; 2. Петрова 1:21; Јеремија 1:9; 26:1, 2; Дела 1:16; 2. Мојсеева 4:14-16; 4. Мојсеева 22:35,38; Јован 12:49). Библијата нè е одобрено или авторизирано дело, ниту сопственост на било кој човек или организација на светот, туку збирка на книги која зад себе го има Божјиот авторитет.

Во Библијата, Бог му се открил на човештвото, во неа е запишана автентичната историја на светот, од создавањето кое било пред нешто повеќе од 6000 години, па до тоа што ќе се случи во иднината, како и клучните случувања во текот на тој период. Во Библијата се наоѓаат одговори на најважните животни прашања, пред сè, како човекот настанал, која е смислата на животот, зошто човекот умира, дали постои решение за проблемот со смртта, по кои закони човекот може и треба да функционира, каква е иднината на човештвото...

Иако Библијата не го докажува постоењето на Бога, туку тоа го зема како готов факт, занимавањето со оваа тема побарува нешто поинаков пристап бидејќи современите генерации се наоѓаат под голем притисок на атеистичката идеологија и индоктринациите во сите животни области.

На прашањето зошто ја преферираме Библијата покрај сите таканаречени свети списи, одговорот би можеле да го собереме во неколку реда:

1) Библијата одговара на логиката, науката, искуството, познатата историја, совеста и здравиот разум. Таа е точна и веродостојна од неколку различни аспекти: голем број на научни докази ја потврдуваат Библијата; пророштвата (предвидувањата) ја потврдуваат Библијата; таа е текстуално веродостојна и докажувачка како што тоа го потврдуваат најстарите откриени манускрипти; историски е осведочена не само од Евреите и луѓето кои живееле во времето на Исус Христос, туку и од релевантни историчари.

2) Библијата открива транспарентен Створител и Спасител, кој на јасен начин се обзnanува себеси.

3) Самиот Бог остава сведоштво дека е тоа Негова Реч, што Синот Божји Исус Христос сам го потврдил.

4) Морално и етички Библијата е супериорна во однос на останатата литература.

5) Библиската вистина е практична. Таа е совршен и применлив одговор на човековите духовни потреби. Таа му говори на нашиот ум како правилно да ја употреби својата волја и да се сочуваме од злото во миговите на искушение. Таа дава логичен одговор, не на неважни, туку на суштинските потреби на нашето битие. Во својата суштина вистината е добра бидејќи ја открива Божјата љубов кон нас (но не и кон нашите гревови и самоправедни замисли). Со размислување за целисходноста (осмисленоста) на нејзината наука, ние ја препознаваме и спремноста на вистината да ја издржи секоја критика и преиспитување. Вистината ја прифаќаме затоа што сме ја разбрале, а не затоа што сме добиле некој знак дека таа е тоа. На основа на смислата од тоа што е кажано ја расудуваме исправноста на авторитетот кој ни говори.

6) Библијата има сила радикално да влијае во нашите животи; оттука произлегува дека таа е

жива Божја Реч.

7) Иако Библијата е составена, односно настанала со собирање на дела од околу 40 различни писатели, нејзиното единство е фасцинантно.

8) Библијата е готово совршено сочувана низ времето.

9) Библиските писатели главно биле прогонувани или оспорувани личности поради тоа што го откривале.

10) Библијата нè е книга која настанала како плод на човековото умување, просто затоа што не одговара на психолошките потреби на човекот.

11) Библијата не ѝ угодува на човековата суета ниту ги разубавува работите, туку ги прикажува луѓето и настаните онакви какви навистина сè.

Што е тука посебно важно за тебе и мене, за сите луѓе без разлика?

Бог се открива како Бог на односот со своите створенија. Тој сака да живееме и да бидеме среќни. За тоа да биде остварливо, зар не ти е целосно логично дека Бог воспоставил поредок на животот? Секако дека е! Ние запазуваме дека целиот универзум се покорува на одредени закони. Сите овие закони без сомнение укажуваат на Створителот. Бидејќи Бог како постоечки жив ентитет го создал универзумот поради живот во него, духовните закони имаат примат над материјалните. Тоа значи дека Врховниот закон во универзумот мора да биде израз на Божјата волја и Божјиот карактер. Таков Закон мора да постои поради одржливоста на животот на створените битија по Божји облик, како што се нужни природните закони за одржливоста на универзумот со сите свои компоненти и функции. Законот е исто така неопходен за да обезбеди механизми за заштита на системот низ квалитативна условност на животот за створените слободни морални битија во случај да некој од нив посегне кон алтернатива во побуната против Бога и поредокот на животот.

Библијата не известува дека побуната навистина се случила. Таа го идентификува првиот бунтовник во ликот на ангел од највисок ред по име Луцифер (Светлоносец) кој поради побуната станал Сатана – Противник, непријател на Бога и човекот кого подоцна и го вовлекол во побуната. И човекот ја изгубил особината на својот Создател, бил лишен од Божјата слава, неповратно морално и духовно расипан, и со тоа подложен на пропаѓањето и смртта. Со тоа човекот го изгубил и правото на живот.

Но Бог во својата љубов понудил излез за човекот – Планот за спасението кое овозможува враќање на секое човечко битие во Божјето семејство. Враќање кон својата целисходност и вистинска среќа. Враќање кон животот. „Бидејќи Бог толку го засакал светот да го дал својот единороден Син, за да никој кој верува во него не биде уништен, туку да има вечен живот.“ (Јован 3:16)

Божјиот единороден Син е Исус Христос. Дали е вистина тоа што тој го говорел и чинел? Повеќе од три стотини пророштва од Стариот сојуз го најавувале, во своите различни аспекти и детали, доаѓањето на Месијата и неговата мисија во корист на човештвото, во склоп со големиот Божји план за спасението. Тој бил „копнежот на сите народи“ (Хагај 2:7). Според пророштвото за веројатноста кој го направил математичарот Питер Стонер, шансата да било кој човек што живее на земјата исполни само осум од сите месијански пророштва е 1:100.000.000.000.000.000, а шансата еден човек да исполни 48 пророштва кои се однесуваат на Христа би била 1 наспроти 10 на 157.

Самиот Бог Отец го потврдил Христовиот идентитет. „А глас од небото рече: Ова е мојот сакан Син, кој е по моја волја!“ (Матеј 3:17). „Ова е мојот сакан Син, кој е по моја волја! Него слушајте го!“ (Матеј 17:5).

Исус за себе тврдел дека е Син Божји: „А првосвештеникот му рече: Те заколнувам во живиот Бог, кажи ни дали си ти Христос, Синот Божји? Ти кажа, рече Исус...“ (Матеј 26:63-64).

Затоа Исус е единствениот квалификуван посредник помеѓу Бога и луѓето: „Бидејќи еден е Бог, и еден е посредник помеѓу Бога и луѓето, човекот, Христос Исус...“ (1. Тимотеј 2:5)

Ова се работи кои не можат да се побијат. Но можат да се игнорираат. Можеме да се правиме луди и тврдоглаво да одиме по сопствените патишта. Но Бог не предупредува дека тоа никако нè е

пат во живот. „Бидејќи плата за гревот е смрт, а Божјиот дар е вечен живот преку Христа Исуса, нашиот Господ.“ (Римјани 6:23)

Да, гревот се наоѓа зад сите проблеми кои ги имаме. Во таква состојба на нашето битие, ние сме неспособни да донесеме рационални одлуки, навистина да процениме што е за наше вистинско добро. Ние сме (само)деструктивни и неморални и гравитираме кон смртта. Поради тоа ни е потребно Христовото евангелие, потребно ни е помирување со Бога!

„И ќе ја запознаете вистината и вистината ќе ве ослободи... Навистина, навистина, ви велам, секој кој чини грев, роб е на гревот... Значи, ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.“ (Јован 8:31, 32, 34, 36)

Средбата со скапоцениот Спасител не води до свеста за нашата вистинска состојба, до покајание и предание на Бога. „Христос Исус дошол на светот за да ги спаси грешниците, од кои сум првиот јас.“ (1. Тимотеј 1:15)

Прочитај ја за себе пророчката најава за карактерот и делото на Месијата запишана во Книгата на пророкот Исаија, 53. глава, и размисли за таквата Личност. Дали неговата добрина ќе те одведе на покајание и ќе ја разбуди желбата да се помириш со Бога? Сакаш ли лично да го доживееш искуството на луѓето за кои зборува следниот библиски текст? „Зарем срцето не ни гореше додека по патот ни зборуваше, додека ни ги толкуваше Писмата?“ (Лука 24:32) Сакаш ли да бидеш пронаоѓач на најголемото богатство во споредба со кое сè друго станува безвредно? (Матеј 13:44)

Можеби веќе разбираш: религија – таа вистинската, изворна, библиска – нè е збир на забрани кои те туркаат во размислување што ќе изгубам ако станам религиозен/на? Бог има понуда за животот! И таа понуда секако ја вклучува твојата согласност, соработка, однос... Имај секогаш на ум дека Бог е тој кој ја дефинира вистината, дава вистински насоки. Не човек, црква, макар и да е твојата омилена „традиционална“, не неутврдени индивидуални и ограничени мислења. Со утврдување во објективните вистини ќе се сочуваш од псевдо религиозност, различни секти и застранувања. Областа на духовноста е опасен терен и бара будност и внимателност, скромност, понизност и спремност за учење. И над сè чесен пристап.

И ова писмо за тебе има токму таква мотивација. Тоа не е пресметано за регрутирање, да станеш член на некоја црква, деноминација, секта... или нешто слично, да плаќаш членарина, да некој материјално или на некој друг начин те искористи. Луѓе сме, и ако сме на Божја страна, треба да си помагаме едни со други. Љубовта кон Бога и кон ближните се две основни начела, две главни водилки. Од една страна, нè е добро да бидеме препуштени сами на себе, додека од друга страна, мораме да внимаваме на злоупотребите во религијата. Бидејќи да се стане религиозен на погрешен начин кој Бог не може да го одобри, би се претворило во најголемо проклетство, состојба полоша отколку додека сме биле незаинтересирани или дури атеисти.

Добро е да се дружиш со луѓе кои се навистина религиозни на начин како тоа на Бога му е угодно, кои освен тоа, сè разумни, темелни, внимателни, љубезни, спремни да помогнат, но и да укорат, да ги наречат работите со вистинското име... Но добро е да се биде внимателен додека не се постави здрава платформа. Денес живееме во време кога технологијата ни овозможува лесна достапност до информациите. Тоа важи и за областа на религијата. Можеш да учиш, да ги проценуваш работите за себе. Имаш на располагање вистински трезор со знаење кој можеш да го пронајдеш на сајтот на Институтот за изучување на религија ([religija.me](http://religija.me)). Секако не тврдиме дека тоа е неприкосновен и единствен извор на вистинското знаење. Затоа е добро да се направи споредба, при што Божјата Реч и здравата логика ќе ни бидат мерило за проценка. Така да сега го знаеш испраќачот на ова писмо, т.е. дека личноста која се потрудила за тебе ја споделува таа наука. И секако имаш целосна слобода како да се определиш кон неговата содржина. Изборот е твој и нека Бог ти помогне да биде вистинскиот.